

διος· ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν τὸν εὗρομεν τοιοῦτον· ἀπ' ἐναντίας ἢ πολλὰ χρήσις του προξενεῖ πολλὰ κακὰ καὶ ἰδίως συμφορήσεις αἵματος εἰς διάφορα ὄργανα. Ἡ μετρία του ὅμως χρήσις καὶ ἰδίως ὕταν ἦναι ἡνωμένος μὲ γάλα εἶναι ὠφέλιμος.

Τὸ δένδρον τοῦ καφφέ φύεται αὐτοφυῶς εἰς τὴν Ἀραβίαν. Τὸ δὲ βοτανικὸν του ὄνομα εἶναι *jasminum Aravicum*· ἀλλὰ δύνανται νὰ καλλιερῇθῃ· εἰς πᾶσαν χώραν· θθεν καὶ μεταφυτεύθῃ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης, ἢ δὲ χρήσις του κατέστη ἤδη παγκόσμιος.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ.

Λέγεται, ὅτι εἰς μίαν ἀπὸ τὰς περιουσίας τῆς ἡ βασιλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία ἐφθασεν εἰς τινὰ κωμόπολιν καὶ ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὀλίγας ἡμέρας.

Ὅπως συνήθως συμβαίνει, ὅλος ὁ κόσμος ἔτρεξε νὰ ἴδῃ αὐτὴν καὶ καθ' ἐκάστην συνέρρεον ἔξωθεν τῆς οἰκίας ὅπου κατέλυον, ὅπως εὐχαριστήσωσι τὴν περὶέργειαν των.

Μεταξὺ τοῦ πλήθους ἦτο καὶ ἓν μικρὸν πτωχὸν παιδίον, τὸ ὁποῖον εἶχε πολλὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδῃ τὴν βασίλισσαν, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ἕνεκα τοῦ πλήθους.

Ἐν τῇ παιδικῇ του ἀπλότῃ, λοιπὸν, ἀπεφάσισε νὰ μὴ περιμένῃ καθ' ἐκάστην ἔξωθεν ἕως οὗ ἡ βασίλισσα ἐξέλθῃ, ἀλλὰ νὰ ὑπάγῃ κατ' εὐθείαν μέσα εἰς αὐτήν.

Ἀφοῦ ἔκαμε τὴν ἀπόφασιν ταύτην δὲν ἐκάθησε νὰ πολυσυλλογισθῇ τὰς δυσκολίας, ἀλλὰ διευθύνθη πρὸς τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ εἶχε περάσει τὸ κατώφλιον, ὅτε ὁ φυλάκτων σκοπὸς τὸ ἐσταμάτησε, λέγων «Ὡρα καλὴ, παλικάρι μου! δὲν μᾶς λέγεις· γιὰ ποῦ τὸ χεῖς;

— Πᾶω νὰ ἴδω τὴν βασίλισσαν, — ἀπεκρίθη ὁ μικρός.

— Καὶ τί τὴν θέλεις; ἠρώτησεν ἐκ νέου ὁ σκοπός.

— Ἐπιθυμῶ παρὰ πολὺ νὰ τὴν ἴδω.

— Ἀλήθεια! εἶπεν ὁ στρατιώτης, γελάσας, — καλλίτερα περιμένε ἕως οὗ γείνης λόρδος καὶ τότε δύνασαι νὰ ἐμβαιῇς χωρὶς ἄδειαν, καὶ ἀπώθησεν ἔξω τῆς πόλης μὲ τὸ κοντάκιον τοῦ ὅπλου του τὸν μικρόν.

Μὲ περίλυπον καρδίαν καὶ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ἐξεκίνησε διὰ τὴν πατρικὴν οἰκίαν· καθ' ὃδὸν τὸ ἀπήντησεν ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας, ὅστις ἰδὼν αὐτὸ κλαῖον τὸ ἐπλησίασε καὶ τὸ ἠρώτησε τὴν αἰτίαν.

— Θέλω νὰ ἴδω τὴν βασίλισσαν, — εἶπε, — καὶ αὐτὸς ἐκεῖ ὁ στρατιώτης δὲν μὲ ἄρῃσε.

— Ἀλήθεια! εἶπεν ὁ πρίγκηψ, — λοιπὸν ἔλα μαζί μου καὶ ἐγὼ θὰ σὲ φέρω εἰς τὴν βασίλισσαν. Ταῦτα εἰπόν

ἔλαβε τὸ παιδίον ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τὸ ὠδήγησε πρὸς τὴν κατοικίαν τῆς μητρὸς του.

Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὴν πόλιν ὁ σκοπός· κατὰ τὴν συνήθειαν παρουσίασεν ὅπλα εἰς τὸν πρίγκηπα, τὸ δὲ παιδίον ἰδὼν αὐτὸ ἐτρόμαξε καὶ ἐφυγεν, ἐπειδὴ ἐφοβήθη μήπως τὸ φονεύσῃ· ἀλλ' ὁ πρίγκηψ καθυστάσας τοὺς φόβους του καὶ λαβὼν αὐτὸ πάλιν ἐκ τῆς χειρὸς τὸ ἔφερεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς μητρὸς του.

— Καὶ τί τρέχει, Ἀλβέρτε; — εἶπεν ἡ βασίλισσα εἰς τὸν υἱὸν τῆς, ἐξεπασθεῖσα ὀλίγον ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ μικροῦ ἐκείνου ξένου.

— Τίποτε μῆτερ, — εἶπεν ὁ πρίγκηψ, — μόνον ὁ μικρὸς οὗτος θέλει νὰ σὲ ἴδῃ καὶ ὁ σκοπός δὲν τὸν ἄφρινε!

Ἀλήθεια! μικρὲ μου, — εἶπεν ἡ βασίλισσα πρὸς τὸ παιδίον, — θέσασα τὴν χεῖρά τῆς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς; Μοι φαίνεται ὅτι εἶσαι καλὸν παιδίον — Λάβε ταύτην τὴν λίραν καὶ ὕπαγε καὶ προσπάθει νὰ γείνης καλὸς ἄνθρωπος.

Πόσον ὠραία ἡ περίστασις αὕτη παραδειγματίζει τὸν τρόπον τῆς προσαγωγῆς τοῦ ἁμαρτωλοῦ εἰς τὴν οὐράνιον Μεγαλειότητα! (Ἰωάν. δ'. 6.) Ὁ Θεὸς περιφρουρεῖται ὑπὸ τῶν φυλάκων του, τῆς ἀγιοσύνης καὶ δικαιοσύνης, καὶ οὐδεὶς τῶν ἁμαρτωλῶν δύναται νὰ τὸν πλησιάσῃ· ἀλλ' ὁ Χριστὸς, ὁ μεσίτης μας, ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς τοῦ Θεοῦ, λαμβάνει τὸν μετανοοῦντα ἁμαρτωλὸν ἐκ τῆς χειρὸς, καὶ τὸν παρουσιάζει ἐνώπιον τῆς Θείας Μεγαλειότητος μετὰ χαρᾶς· ὁ δὲ ταλαίπωρος καὶ πτωχὸς ἁμαρτωλὸς οὐδέποτε ἀπέρχεται τῆς Θείας ἐκείνης παρουσίας κενός, ἀλλὰ λαμβάνει ἐνδείξεις τινὰς τῆς καλωσύνης καὶ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

ΙΕΡΘΑΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Τί εἶναι ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ χαίρῃ πρὸ παντός ἄλλου;
- 2) Ποῖον εἶναι τὸ ἐν τῇ Γραφῇ μέγιστον παράδειγμα ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν;
- 3) Ποῖοι ἐσώθησαν δι' ἀπάτης ἀπὸ τελείας καταστροφῆς;

ΕἰΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Συνδρομὴ διὰ τὰς Ἀθήνας	λεπ. 50
Διὰ τὰς ἐπαρχίας	60
Διὰ τὴν Τουρκίαν ὅσα προσεγγίζει ἀτυμύλοισιν δραχ.	1
Διὰ μέρη ὅπου δὲν προσεγγίζει	" 1.30
Διὰ τὴν ἑσπερίαν Εὐρώπην ἐν γένει καὶ τὴν	

Ῥωσίαν 3
 Ὅστις κάμει πέντε συνδρομητὰς καὶ ἀποστέλλει εἰς τὴν Διεύθυνσιν τὰς συνδρομὰς διὰ γραμματοσημῶν θέλει λαμβάνει ἐν ὅλῳ δωρεάν ὅστις κάμει 50, ἐν φύλλον καὶ ἐν ἀντίτυπον τῆς Ἁγίας Γραφῆς μὲ παραπομπάς.

— Εἰδοποιούμεν καὶ πάλιν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ γείνωσι συνδρομηταί, ὅτι δὲν θὰ πέμψωμεν εἰς κανένα φύλλον, ἀν μὴ μᾶς ἀποστείλῃ πρῶτον τὴν συνδρομὴν του· ὅθεν ἂς μὴ χάψωσι τὰ ταχυδρομικὰ γράφοντες.